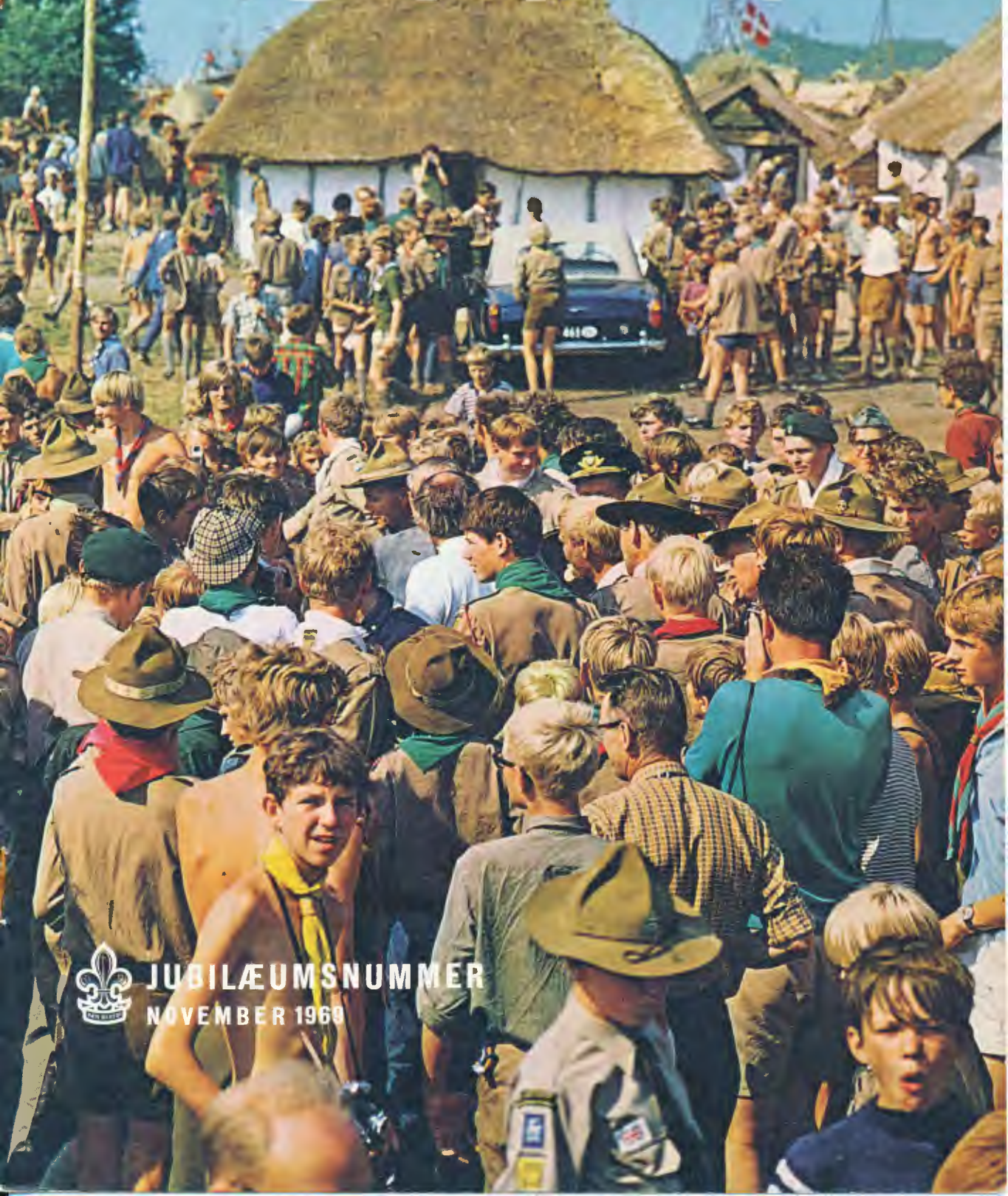
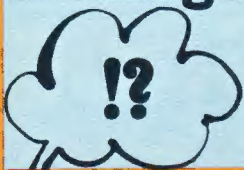

spejdernes magasin og spejder sport

JUBILÆUMSNUMMER
NOVEMBER 1960

aktuelle meninger

Forskelligt

Uniformer: Jeg synes, at den gamle uniform var god nok. Det skulle være frivilligt, hvad slags benklæder, man vil bruge. Jeg er helt enig med, hvad Pl Einer Jensen skriver i nr. 6 (om tørklæder), for hvad skulle en rekrut gøre, hvis han kom galt i byen og ikke kunne finde sin egen trop. Jeg synes, at det også er pænt og tilføjelse nyttigt. Jeg synes også at have hørt noget om slips, men jeg håber, at det er en vittighed. Der er intet, der strammer som et slips. Jeg mener, at en spejderhat er pæn og praktisk. Baretten ser for militærtægning ud.

Spejderhjælp: Efter min mening er det noget pjat, at spejdere skal være en slags tiggere. Vel skal vi hjælpe andre, men vi kan skaffe disse penge via basar eller et marked.

Sluttelig har jeg i MAGASINET med lup ledt efter KULSPALTEN. Har man sløffet denne interessante serie? Det er lige lovligt meget af det gode. Jeg håber, at den kommer igen. En PL

Høj »En PL«

Brevet er omredigeret lidt. Vi kan blive enig om, at den gamle uniform var god, evt. med visse småændringer. Det står jo helt til dig selv, hvordan DU vil hjælpe med bidrag til spejderhjælpen, så prøv at bruge dine egne idéer.

Om Kulspalten kun, at nyt skal der til, men skuffen er ikke låst endnu.

MINI

Mere om uniformen

Når vi nu er i gang med at forske og modernisere uniformen, så lad os fjerne skjortens største skændsel, nemlig alle de mærker, der gør det muligt at »skue spejderen på pelsen«. Det er principielt forkert, at meget af spejderarbejdet skal gå ud på at erhverve sig mærker til at pynte sin uniform med, og det vil også tit give et falsk billede af spejderen, der er under uniform. Hvis vi havde mærker for ting som »God kammerat« - »Altid hjælpsom« - »med på den værste« etc., - da var det i orden, at det gælder om at få en farvestrålende uniform. Imidlertid ligger landet ikke således. Disciplinerne, der ligger til grund for mærkerne må naturligvis bibeholdes, men hvorfor reklamere med det, når man kan en ting.

Uniformen bør fremtidig indeholde følgende mærker: Korpsmærke, divisionsmærke, tropsbånd, patruljemærke, et tegn til lederne og ass. samt midlertidige mærker som Ny-Hedeby-mærket.

Redigeret af

»MINI«-JØRGEN HERHOLDT

Korpsmærket i sin nuværende skikkelse, mener jeg trods mange protester, at vi skal beholde. Det lidt upraktiske opvejes, når man tænker på, hvor vigtigt det er, at have et tegn, hvorpå spejdere skelnes fra normalt dødelige mennesker i brune skjorter. Folk skal vide, at spejdere, det er kun dem med det grøn/hvide emaljemark. Divisions- og tropsmærke skal være til for at kende en spejders hjemstavn, uden at måtte spørge ham. Med hensyn til patruljemærker, skulle patruljen have hele venstre arm til rådighed. Det vil give kuler over korpsset, hvis der sidder nogle med farvestrålende ideer til patruljemærker. Ligeledes er jeg forresten mod ens tørklæder for alle - det er da festligt med så mange forskellige. Afmærkning af en leder bør for alle indskrænke sig til et lille bånd på brystlommen, også for PL og PA, de kunne f.eks. få en bred og en smal hvid stribe.

Alt tyder på spejderhattens afløsning af en baret, og det er også helt i orden. Det er en international udvikling. Alle de spejderbaretter, jeg har set, har imidlertid én fejl: De har tendens til at blive nogle udflydende kalotter uden ordentlig facon. Den mangel, tror jeg, vil afbødes med et hattemærke af metal. Lad os få en spejderlilje - blot af presset blik - til at sætte der hvor andre har et stofmærke. Det kunne evt. suppleres med en espris i farve som båndet på brystlommen til leder.

Evt. kunne »Speak English« og »Første-hjælp« bevares af praktiske grunde, så man ved, hvor man kan henvende sig om nødvendigt.

Hvad siger I - læsere, og hvad siger uniformsudvalget. Jeg håber, at I vil acceptere mit forslag, selvom det ikke er jeres eget. Lad os se nogle indslag her i bladet.

Sudi

1. Skovlunde

Høj Sudi

Det er da et konkret forslag til ændring, selvom jeg har lidt svært ved at se noget sensationelt, men dit forslag til baretten bør tages til eftertanke.

Din indstilling til duelighedstegn på en uniform, tror jeg nok, at du har undervurderet lidt for meget. Væbner og riddersnoren gør netop, at det ikke behøver at blive prangende.

Til sidst vil jeg gerne tilslutte mig, at tanken med ens tørklæder for alle, bør arkiveres hurtigst muligt. MINI

inter- nationalt

ved LEIF PALTORP

Hvem vil holde sommerlejr i 1970 med en skotsk spejdertrop?

Vi har fået et hyggeligt brev fra 70th Renfrewshire trop, der spørger, om en københavnsk trop - eller en trop i Københavns omegn - kunne tænke sig at arrangere en sommerlejr sammen med dem i begyndelsen af august 1970. De er idag i troppen ca. 30 spejdere og 3 ledere.

Det er så tanken, at den danske venskabsbaret skal tage til Scotland i 1971 og holde sommerlejr der sammen med Renfrewshire. - Det skal nok blive en oplevelse.

Interesserede bedes melde sig snarest - af hensyn til billetreservationerne - til Fællesrådet for Danmarks Drengespejdere, Postbox 44, 1002 København K, - så formidler vi-omgående kontakten.

Nyt spejderland - Barbados

Der har været spejdere på Barbados lige siden 1912, idet de hidtil har været underlagt det engelske korps, men siden landets selvstændighed i 1966 har man arbejdet på at frigøre sig mest muligt. Nu er spejderkorpsset på Barbados blevet officielt anerkendt og fuldgældigt medlem af den internationale verdenskonference.

Der er i dag 1.344 spejdere, hvilket er et pænt tal i en befolkning på 250.000. Vi byder vore spejderkammerater på Barbados hjerteligt velkommen!

Forsiden:

Korpsset i dag...

Foto: Miroslav Khol, Prag

Jubilæumsnummer af
SPEJDERNES MAGASIN
og **SPEJDER SPORT**

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

SPEJDERNES MAGASIN:

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

SPEJDER SPORT:

Ansvarshavende redaktør:

Svend Ranvig
Kongebrovej 28, 4180 Sorø
Tlf. (03) 63 08 57

Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydensalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

INDHOLD	side
Aktuelle meninger	122
Internationalt	122
De fire spejderchefer i KRYDSILD	123
Jung- og skovmænd	124
Søspejdere	126
Vores bedste sommerlejr	128
Månedens bedste patruljetur	128
Spejdertidende	130
Boghylden	131
Søren Spejder	131
Glimt af korpsets 60 årige historie	132
Depotnyt	138
Spejderavisen	138
Junglenyt	140
Kaupang	143
Den nye uniform	144

Trykt i Clemensstrykkeriet, Århus

Fra venstre: Robert Madsen, KFUM – Ruth Kristiansen, KFUK – Bente Øst Hansen, DDP, og John Grevy, DDS.

De fire spejderchefer I KRYDSILD

Ved en »Årsoptakt« i Århus for 300 førere og spejdere over 18 år fra de fire korps havde vore spejderchefer stillet sig til rådighed ved en krydsild. To unge fra hvert korps stillede spørgsmål om 4-korps samarbejde/sammenslutning, spejderne og samfundet, vores arbejdsstof m. v.

Vi har plukket lidt i spørgsmålene og svarene, som jo nok vil interessere mange andre:

Spørgsmål: Hvad er jeres synspunkt på 4-korps samarbejde kontra sammenslutning?

Robert Madsen: KFUM-spejdere står åbne over for samarbejde, men er ikke for egentlig sammenslutning. Vi vil gerne samarbejde, hvis noget derved bliver nemmere og bedre, og jeg tænker her på ting som uddannelse, idestof, depoter og blade. Men jeg ser ikke for øjeblikket fordele ved sammenslutning.

Bente Øst Hansen: Vi er allerede i samarbejde, og kan nå langt ad denne vej. Og går vi tilstrækkeligt dybt i samarbejdet, kan det måske ende med sammenslutning.

Ruth Kristiansen: Vi har alle fire korps vore forskellige formålsparagraffer. De udtrykker, hvad vi vil,

og vi vil hver især noget forskelligt. Jeg mener ikke, der er grundlag for sammenslutning.

John Grevy: Jeg mener, vi er nødt til at slutte os sammen. Vi er alle spejdere og tilgangen til korpsene sker uafhængigt af formålsparagrafferne. Børnene bliver simpelthen spejdere, der hvor det ligger lige for at blive det. Det er lederens opfattelse, der skiller, og disse forhindringer bør vi fjerne for børnenes skyld.

Sp.: Skal vi samarbejde alle, eller kun inden for visse aldersgrupper?

Robert: Fra verdenskonferencen ved jeg, at der er mulighed for samarbejde med de små – ulve, mejser, smutter – og med de store: seniorer og rovere.

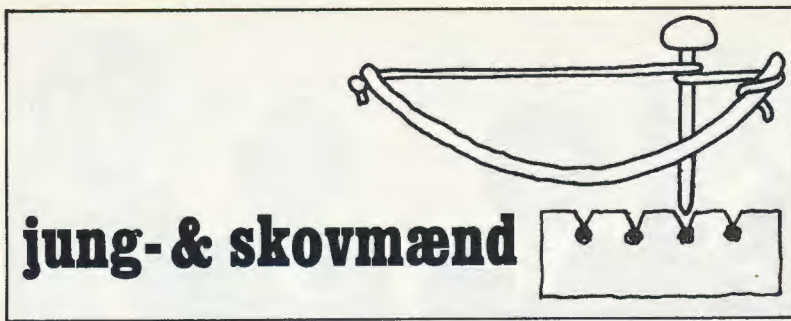
Sp.: Kunne man tænke sig en sammenslutning af seniorarbejdet for alle korps?

Bente: Man kan ikke bare sammenslutte en aldersgruppe. Så længe korpsene ikke er slået sammen, må man benytte sig af de muligheder for samarbejde, som man har.

Sp.: Kan vi få en fælles rover/seniorlejr, f. eks. international?

John: Roverne bestemmer selv,

Fortættes side 137

En udfordring - en opfordring

af Aase Mærsk Berthelsen - Det Danske Pigespejderkorps

Det svirrer i luften med mange mærkelige benævnelser, når der er tale om piger i spejderarbejdet. De fleste er meget uofficielle, og den kategori, der i det følgende skal omtales, er seniorpiger, tilknyttet DDP.

Seniorpiger er piger i alderen 15 år til ca. 21 år - den øverste aldersgrænse er ikke helt lagt fast. En seniorgruppe kan bestå af fra 4 til 18 medlemmer med en seniorfører, der skal være fyldt 18 år, som leder. Gruppen kan være tilknyttet en trop, således at medlemmerne rekrutteres herfra. Det kan også være en divisionsgruppe med piger fra samtlige troppe i divisionen.

Hvad beskæftiger disse piger sig så med?

Der er masser af valgmuligheder og overhovedet ingen tvungen disciplin. Vi har dog en seniormappe indeholdende forskellige muligheder for beskæftigelse og forslag til, hvordan man i praksis kan gribe sagen an. Selv om nogle sikkert allerede er kendt med mapens indhold, vil jeg kort beskrive, hvad det går ud på:

For det første har vi vore 7 specialer, og for hvert af disse kan man erhverve et gult bånd med et kulørt kløver, hvis farve afhænger af specialets art.

Et af specialerne hedder **Kadet-træning**, og det er ment som

en forberedende førertræning, der strækker sig over to år. Træningen er delt i to, nemlig en personlig træning omfattende bl.a. a) lov og løfte, fra et voksent synspunkt, b) orientering, c) diskussions- og tale teknik, d) kvindelige færdigheder, e) sundhedslære, f) primi-lejr-sport m.m. Den anden del omfatter selve førertræningen og indeholder punkter som: instruktionsteknik, tilrettelæggelse af lejre, administration, økonomi osv.

Lejr-sport

Dette speciale kræver bl.a., at senioren har gennemført et døgnshike uden telt og kogegrej, at have bygget bivak og overnattet i den, at hun kan behandle og vedligeholde lejr-værktøj.

Orientering

Oftest det speciale, der af pigerne betegnes som det vanskeligste, da mange kender for lidt til det fra deres tid i troppen. Der forlanges godt kendskab til de forskellige korttyper, alle signaturer, kortfor-størrelser, o-løb over 4 km m.m. Her er en opgave, som i høj grad kan bruges til at starte et samarbejde på.

Dramatik

Ligeledes et område, hvor samarbejdet korpsene imellem vil være til stor inspiration, hvad enten det foregår ved teaterbesøg, diskussionsaftener, indstudering af underholdning eller lign.

*Har I prøvet at arrangere en hike sammen med en pigeseniorgruppe?
Foto: Lene Hvidtved*

Pionering har mange spændende sider – Foto: Pia Sonnenborg

Fremmedfører

Især beregnet for de seniorer, der kan tænke sig at være guide for vore udenlandske spejderkammerater. Det kræver naturligvis et vist kendskab til vort land, vort spejderarbejde, det internationale spejderarbejde, samt alle de praktiske ting som indkvartering, pas- og visumbestemmelser, rejseforbindelser, lokale befordringsmidler osv.

Desuden findes specialerne naturkendskab og internationalt pige-spejderarbejde, som jeg ikke vil beskrive nærmere.

Anden del af seniormappen omhandler arbejdsstoffet – ialt 5 punkter.

1. Vort samfund.

Som forslag til disposition er nævnt: de politiske partier, økonomi, forvaltning, den sociale for-
sorg, kirke og kommune.

2. Vore hjem.

Her kan man f.eks. vælge: boligindretning, budgetlægning, tekniske hjælpemidler m.m. Dette punkt giver rig lejlighed til variation, idet der er mulighed for virksomhedsbesøg, foredrag af fagmænd, og mon ikke det er oplagte emner for en blandet seniorgruppe?

3. Tale- og mødeteknik.

Et område, der under ingen omstændigheder bør springes over. Det lyder måske ikke særlig tiltrækkende, men får man startet rigtigt, viser det sig, at det er noget, alle bliver glade for, da det

også tit er påkrævet uden for spejderkredse at kunne sige noget.

4. Sang og musik.

5. Kunst og litteratur.

Disse to punkter eller overskrifter taler næsten for sig selv. De betinger selvfølgelig, at en vis interesse for dette ikke særlig spejderprægede program er til stede. Mange blandede grupper har startet deres samarbejde med et sådant emne og nydt godt af f.eks. pladesamlinger, sangstemmer, museer og lign.

Det sidste afsnit i seniormappen hedder Rangerplanen eller Senior 3-trins raketten. Hvert trin giver arbejdsstof til ca. et år, og for hvert år er kravene større.

Måske kan samarbejdet etableres på sø-plan...?

De faste punkter i planen lyder som følger:

1. Fysisk træning.
2. Håndelag.
3. Internationalt.
4. Samfund.
5. Uddannelse.
6. Hjælpearbejde.
7. Livsholdning.

Det vil føre for vidt at uddybe denne plan nærmere, men skulle du alligevel være interesseret, kan du læse om den i Temnæsserien: Roverting og Roverplanen eller i KFUM-spejdernes roverintroduktion.

Hvis du standser op og overvejer, hvordan dit skovmandsliv er sammenlignet med pigernes, vil du sikkert falde over en del forskelligheder, men samtidig opdage, at der er mange muligheder for at samles om nogle fælles opgaver.

Seniorsamarbejdet er efterhånden så indarbejdet mange steder, at det er på tide, I giver lyd fra jer og fortæller de, der endnu ikke har fået startet, hvordan man gør, og hvad man gør.

I vores gruppe har vi diskuteret samarbejdet, og nu kunne det være sjovt at høre, hvad I siger til følgende spørgsmål, udarbejdet af en flok piger.

1. Kan vi samarbejde?
2. Kan vi lære noget af samarbejdet med drengene?
3. Kan vi lære dem noget?
4. Hvornår skal vi starte et samarbejde?
5. På hvilke områder vil et samarbejde være berettiget?
6. Skal vi have fælles lejre?
7. Skal vi have pionérarbejde som obligatorisk spejderstof?
8. Hvis samarbejdet gennemføres, kunne et fælles emblem eller lignende da tænkes indført?
9. Skal vi kun arbejde på 2-korps plan, eller kan vi tænke i flere farver og korps/forbund?

Disse var ordene, jeg håber, det har givet et indtryk af, hvad seniorsamarbejdet i DDP har at byde de piger, der overlever patruljeførertiden.

Aase

**Skriv til »JUNG- & SKOV-MÆND«
og fortæl om jeres samarbejde**

Søulve og optimistjoller

er et helt nyt begreb inden for Det danske Spejderkorps. Tidligere – vistnok indtil i år – var alle ulve landkrabber, også de, der havde tilknytning til en søspejderafdeling.

For vort vedkommende begyndte det med, at vi mente, at det var en for pludselig omvæltning for en ulv at rykke op som spejder til søs uden at være forberedt på hverken den ene eller anden måde.

Da vi for Neptun Sø flok og trop har fælles søspejderstation på Amager i nærheden af Sundby havn, var det helt klart, at ulvene var interesserede i søspejderne og deres både, og én gang om året, når vi havde standerhejsning, fik de da også en lille sejltur på Øresund i en Alborgjolle.

Efter nogen snak frem og tilbage blev vi enige om, at den rigtige måde at gøre det på, måtte være at lade ulvene stifte nærmere bekendtskab med det våde element – havet.

Vi fremskaffede en stor robåd, som vi døbte VABLEN, fordi man får sådanne i hånden, når man ror, og vi begyndte at ro med 4 ulve ad gangen med en fører ved rorpinden.

Vi fik nu et nyt problem, idet nogle af ulvene var så små, at de ikke kunne nå bundbrædderne, når de sad på tofterne, men det klarede vi ved at fremskaffe en mindre rojolle, TRINE, som vi byggede lidt om med lave tofter, så selv de allermindste kunne sidde rigtigt. Vi kunne nu ro med 8 ulve ad gangen – 4 store og 4 små – og begejstringen var stor hos såvel ulve som hos deres forældre. Vi iagttog nemlig alle former for sikkerhedsregler ved at give ulvene redningsvest på og ved at sørge for, at bådene var forsynet med

opdriftsmateriale i stor mængde.

Men så skete underet – korpset lod os få 2 OPTIMISTJOLLER – de såkaldte kommodeskuffer, som sikkert alle københavnere kender fra Peblingesøen.

Stor SUCCES – og det viste sig at være den helt rigtige måde at træne drenge i udnyttelse af vand og vind.

Vi begyndte med bandedere og bandeassistenter, men efterhånden er vi så småt gået videre med alle SØULVENE, som vi nu kalder dem.

Farvandet ud for vor søspejderstation er sådan, at man forsynet med gummi-fiskerbukser kan gå derude, dvs., vandstanden er ikke over 70 cm, og det har vist sig at være den helt rigtige måde at lære søulvene betjening af bådene og udnyttelse af vinden. Naturligvis lærer de først at rigge båden på land, ligesom de ganske kort lærer betegnelserne for tovværk med videre.

Derefter går vi direkte i vandet med bådene – søulven sættes ind i vindretning og lærer, at han kan »bremse« bådene ved at gå op mod vinden, så sejlene blæfrer. Så lærer han vendinger, idet han hurtigt skal flytte sig fra side til side i båden afhængende af, til hvilken si-

de sejlets bom vender. Han skal sidde modsat bommen for at holde balance i båden, og han skal lære at skifte hånd på skøde og rorpind.

Det lyder måske utroligt, men i løbet af 5–10 minutter kan søulven klare sig selv, det vil sige, at instruktøren kan slippe både og lade ham sejle sin egen sø.

Nu er det sjovt at se, hvordan søulven i de første minutter er helt stiv, men kort efter slapper han af og nyder det herlige liv på søen, specielt er det en helt utrolig fornemmelse at være helt alene i en båd, der lader sig drive frem uden motorstøj eller brug af årer.

En helt ny verden står pludselig åben for et drængesind, og helt sikkert vinder han allerede i tanker årets kapsejlsads.

For vort vedkommende er det helt sikkert, at vi ønsker os en lang række optimistjoller til søulvene, idet det helt afgjort er fremtiden for os, hvis de mange sejlkubber ikke skal tage vore drengeemner til sig.

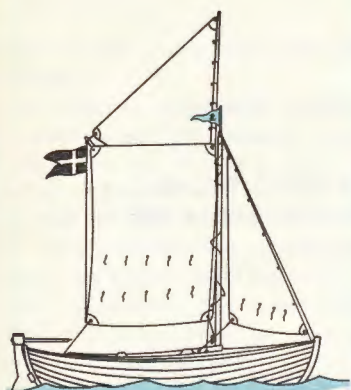
Der opstår desuden en helt ny face i ulvearbejdet, idet vi har aftalt med floklederen og hendes assistenter, at troppens skipper og styrmænd i vinterens løb skal præge flokken maritimt, det vil sige gennemgå søvejsregler, sikkerhedsbestemmelser, bådens forskellige bestanddele og betegnelserne for disse, tovværksarbejder som splejsning, takling og meget andet, uden at det dog kommer til at gå ud over det egentlige ulvearbejde.

En ny epoke i søspejderarbejdet er begyndt NU. Ingolf

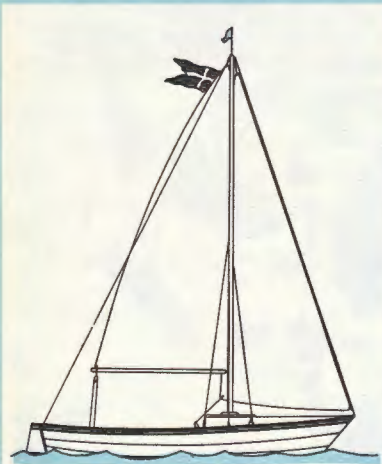
Vore fartøjer ...

I alt er lidt over 80 fartøjer indregistreret som søspejderfartøjer, og blandt disse er enkelte større fartøjer, der benyttes som moderskibe eller til brug for rovere/jungmænd. En enkelt trop er gået over til den plasticfremstillede bådtype Way-farer, der gør det muligt at hale på land og derved spare de dyre havnepenge.

Optimistjollerne findes foreløbig i et antal af 5, men flere vil sikkert snart være undervejs. 2 Svendborgjoller sejler under søvimplen.

Alborgjollen (det gamle patruljefartøj)

Svendborgjollen
(det nye patruljefartøj)

Vort kursusfartøj
(kølen lagt i oktober 1969, færdigt 1.
april 1970)

Endnu engang benytter vi dette kaldeord, der gerne skulle virke dragende på alle søens drenge, så de med skum for boven stævner mod mødestedet på Langeland sidst i juli næste år. Vi ved med bestemthed, at det bliver en af de store søspejderlejre, idet så godt som alle søspejdertropper møder op for her at være med i ædel søkap-

pestrid, og her møde udenlandske sø-scouts, fra hvem flere forespørgsler om den kommende lejr allerede har fundet frem til lejrledelsen. Sidst har vi modtaget tilsagn fra flere af vore norske søfæller, der i deres store moderskibe og med enkelte joller på dækket har lovet at sætte kursen sydover og være sammen med os i Lindelse Nor. Også fra svensk side har der vist sig interesse for sagen, ligesom der på Ny Hedeby af de derværende danske søtropper (og dem var der da heldigvis et par stykker af) blev etableret kontakter med søfolk fra de mere sydlige dele af Europa. Jo, det skal nok blive alle tiders sølejr.

Indbydelserne ligger på trapperne og vil blive tilstillet jer snarest efter færdiggørelsen. Lejrchefen

Skikke og traditioner blandt SØENS folk...

HILSENER -

For mange år siden gik en ung amerikansk orlogsgast op ad falderbstrappen på HMS Dunedin, da skibet lå for anker ud for Wellington, New Zealand. Idet han stod med ansigtet agterud, gjorde han honnør for Union Jack, vendte sig så og hilste på dæksofficeren og bad om tilladelse »til at komme ombord«. Tilladelsen blev straks givet af den smilende officer, som øjensynlig var glad for, at den amerikanske orlogsgast viste sådan fortrolighed med skibstraditioner. Denne særlige hilsen, der længe har været tradition i Hendes Majestæts flåde (og i flåder over hele verden), er langt ældre end endog Storbritanniens ærværdige kongelige flåde.

For flere tusinde år siden bønnfaldt søfolkene fra Fønikien, Grækenland og Rom deres guder og gudinder, før de satte sejl, ved at bringe ofre til billeder af deres

vægelsindede guddomme. De dukkelignende figurer stod naturligvis på poopdækket - en forvandskning af det latinske puppis (dukke). Kong Agamemnon, som kommanderede den græske kampgruppe, som trængte ind i Ilion, overdrev formildelsesofrene, som man måske husker. Han ofrede sin datter, Iphigenia, for at mildne Artemis' (jagtgudinden) vrede. At ofret viste sig at være en temmelig kostbar hilsen, blev behørigt skildret af William Butler Yeats i en lakonisk, omend klar og fuldstændig rapport om både Troja og Mykene:

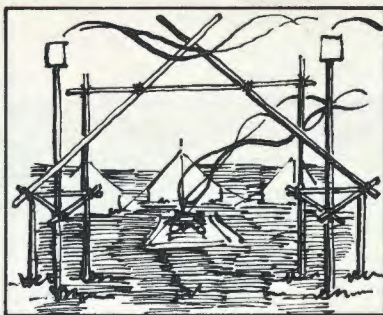
»A shudder in the loins
engendered there
The broken wall, the burning roof
and tower
And Agamenon dead.«

I næste nummer:
HANDHONNØREN OG
AFGUDSDYRKELSE

Gamle søulk...

VENTER SPÆNDT PÅ NYT FRA LANDETS MANGE
SØSPEJDERPATRULJER OG -TROPPER

vores bedste sommerlejr

ALUGOD TROPS
SOMMERLEJR 1968

Spætte fortæller om: -en øde-ø-sommerlejr...

Vil man på en rigtig øde-ø-sommerlejr, skal man bare tage til Norge, hvor bl.a. DVERGSØY er ideel. Ikke færre end 52 fra troppe- n kan bekræfte dette.

Dvergsøy er en skærgårdsø uden for Kristiansand, hvorfra en båd SPICA til enhver tid af døgnet ligger parat. Øen er skøn og stemningsfyldt tillige med den fordel, at dels kan patruljerne ligge hver sit sted – uden at TL alligevel mister overblikket – dels fri mulighed for badning uden nogen form for frygt, dels fine fiskeforhold – en pragtfuld udsigt fra det højeste sted på øen over indsejlingen til Kristiansand, og sidst men ikke mindst ensomheden.

Hvad kan man få tiden til at gå med på en ø? Det er nu slet ikke svært. Dels har man jo som spejder alle muligheder for beskæftigelse, og her til sejldugsbåde, fiskeri, boldspil, primi-madlavning, opdagelse på øen osv. – men til tidsfordriv må ikke glemmes, at man samtidig ligger centralt for udflugter, hvoraf her skal nævnes: Skærgårdstur med båden ØYA fra Kristiansand til Lillesand, hvor man passerer 1100 øer. En pragtfuld sejltur. Retur i bus.

Nu nævner jeg det i den rækkefølge, vi havde det på lejren, så nu sendte vi patruljerne på hike med formål, således at på hvert kort, patruljen havde fået, var visse ting, der skulle besøges. Der er et hav af muligheder tillige med det for os »anderledes« terræn, som jo er spændende for enhver spejder at prøve. Her vil jeg kun

troppen holder hvil ved en opdæmmet sø og nyder den storslåede natur

fremhæve to muligheder som bæverdæmning in natural og store vandfald og alligevel måske bjergklatren. Det var »mycket bra«.

Bustur i Kristiansand med guide, hvor vi bl.a. så Kristiansands »smykke«, Ravneparken, som er en helt pragtfuld naturpark. Dels så vi Folkelandsmuseet. Derefter fortsatte vi til Grovanen for at køre med den private Setesdalsbane, som blev oprettet i 1962, da en ny dæmning længere oppe i landet »druknede« det gamle spor. Dette er vel nok lejrens bedste oplevelse. Et helt fremragende naturlandskab med vandfald, tunnel, sliske til træ, høje stigninger m.v., og så bliver man trukket af et gammelt lokomotiv i lige så gamle vogne fra ca. 1892 til Beihølen, en strækning på ca. 4,7 km – og så bakker man tilbage. Efter denne oplevelse

tog vi til orkesterstævne med 8000 skolemusikanter. Derefter fri.

Dette var udflugterne, men på øen brugte vi en masse tid om aftenen til hyggebål – opdagelse – olympiade – spændende »cham-pagne-natløb« – PRIMI-dag med ovnbagning, spejlæg på varme sten, plankning af fisk osv.

- det er vist søspejdere ..!

I samtlige 12 dage havde vi vejrguderne med os. Som afslutning af vores ø-ophold lavede vi en good-turn, som bestod i at samle affald på øen, for her »hersker« der ligeså mange skovsvin som i Danmark. Øen bliver bl.a. brugt som camping-ø.

Hele herligheden stod hver dreng i kr. 135,00 – og ingen kom sultne hjem.

NB. Af forbindelse inden lejren kan nævnes, at Kristiansands Turistbureau var eneste kilde – meget agtig og interesseret. Proviant bestilles via Spica i »Skibsprovianteringen«, som er et billigt supermarked.

For de, som ikke vil ligge på en ø, kan jeg kraftigt anbefale en plads langs Setessbanen, således at troppen i nært samarbejde med denne planlægger lejren, da man så har chancen for dels absejling på en bjergskråning og dels at få stillet al det træ til rådighed, man ønsker til pionerarbejde mod til gengæld at lave lidt good-turn for banen. Kontakt kan rettes til: Olaf G. Mykland, Ø. Strangatan 31, Kristiansand S. ,Norge.

fra besøget på Folkelandsmuseet ...

Skriv til „MAGASINET“

»Vores bedste sommerlejr« er rubrikken, hvor alle landets troppe kan være med, hvad enten man mener, at sommerlejren, hvor troppen camperede i Jægersborg hegn, var den bedste, eller man foretrækker at berette om dengang, da patruljerne hver for sig arrangerede alletiders tur langs roebanen fra Maribo til Saxkøbing på Falster. Du har sikkert din egen personlige mening om, hvilken af troppens mange sommerlejre, der var den bedste. Læg hjernen i blød og send din handlingsmættede og spændende beretning til MAGASINET. Alle sommerlejre, der offentliggøres i bladet, vil blive belønnet.

månedens bedste patruljetur

I forvisning om, at I allerede har planlagt jeres kommende patruljetur, som I tillige agter at berette om her i Magasinet, vil jeg lige – af den simple grund, at der som ventet p.g.a. den korte tid endnu ikke er kommet nogle indslag – prøve at komme med et forslag mere. Egentlig kunne der lige så godt oprettes en ny artikelserie separat om emnet, men på den anden side vedrører det måske netop en idé til en patruljetur med formål, nemlig:

Vi har aldrig haft artikler om

danske kirker, møller, herregårde m.v. (historie – bygningsstil – ejere – betydning for egnen – særpræg osv.). Derfor vil jeg foreslå, at netop DIN patrulje tog denne idé op, og tog ud (efter forudgående studering om emnet via biblioteket til et eller flere PM) og besøgte den mest kendte netop på jeres egn eller måske for at gå i den modsatte grøft den mindst kende, der måske i sig selv er mere interessant end de i forvejen kendte.

Slut op om opgaven – læg den ind i jeres halvårsprogram til dueligheds-tegnet vandrer og vær med til her i Magasinet med tegninger, fotos m.v. at lave vores egen reportage om nævnte emne. MINI

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

STOF

til Spejdernes Magasin skal være redaktionen i hænde senest 6 uger før bladets udgivelsesdato. For december-nummerets vedkommende sluttede indleveringsfristen således allerede den 16. oktober

Eventuelle skribenter må derfor væbne sig med talmodighed. Redaktionen af dette nr. sluttede 16. september.

Månedens PRØV SELV Ovenlys

En snor udspændes i en højde af 2,5 m – et stearinlys pr. deltager er i forvejen fastgjort til snoren – der udleveres en æske tændstikker pr. mand. Deltagerne står på række 2-4 m fra snoren. Hvem får først tændt sit lys? På signal hoppes på det ene ben til snoren. Pufning er tilladt. Under hele legen hoppes på et ben.

Havde jeg vidst ...

at det var denne skorsten, vi skulle rense for en krone, så ...

(fra SPEJDERHJÆLPENS udsendte medarbejder)

Månedens slogan:

Går vi fremad – dør vi.

Går vi tilbage – dør vi.

Hvorfor så ikke gå fremad.

B.-P.

Hvis verden var et år!!!!

Vor tilværelse har forandret sig mere siden vores bedsteforældres tid end deres tilværelse havde forandret sig i forhold til tiden omkring Kristi fødsel. For at få et indtryk af teknikens og videnskabens stadig raskere fremskridt, kan vi prøve et lille eksperiment. Vi kan f. eks. tænke os hele teknikens historie udspillet i løbet af et år. Med andre ord:

For et år siden fandt man for første gang på at bruge sammenvoksede grene og skarpe sten som redskaber. For en uge siden fik en anden ideen med at hugge til stenen, så han kunne bruge det som spyd, økse o. s. v. I forgårs havde mennesket udviklet sig så langt, at det var i stand til at benytte billeder og symboler som en slags skrift. I går morges kom alfabetet til verden, og man gik over til værktøj og bronze. I går eftermiddags skabte grækerne deres vidunderlige kunst og videnskab. Ved midnatstid sank det romerske verdensrige i grus, og skruede dermed udviklingen flere timer tilbage. Den italienske fysiker og astronom Galilei formulerede sin første berømte lov om det frie fald kl. 8,15 i morges. Ved 10-tiden blev den første praktiske dampmaskine konstrueret. Kl. 11 fandt Faraday frem til sin lov om elektromagnetisme, som ved 11,30-tiden havde givet menneske ting som telegraphen, det elektriske lys og elektrisk kraftoverføring. Kl. 11,40 blev røntgenstrålerne fundet og udnyttet af den tyske fysiker Røntgen, og nogle minutter senere fulgte radium og trådløs telegrafi. For ti minutter siden rullede den første bil ud på markedet. De sidste seks-syv minutter har menneskene fået deres post sendt med fly. Det er ikke engang et minut siden luften begyndte at svirre af jettfly, hurtigere end lyden. Et kvart sekund er gået siden sidste atomeksplosion, og for kun et ottendel sekund siden betrødte den første mand månen. Klokken er nu 12. Hvad mon venter os i de næste sekunder???!!?

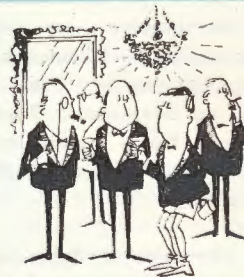
Kære redaktør

Jeg er gal endnu. Jeg lægger 25 øre i en tyggegummiautomat i morges, og der kommer ikke noget ud. Så giver jeg mekanismen et par dask. Jeg prøver med knyttet næve. Ingenting. Så slår jeg til den for alvor. Forstår De, hvad jeg mener? Paang, altså. Glasset går i stykker, og blodet flyder. Altså mit blod. Jeg går til læge, og han syr mig sammen for 50 spir. Han tilføjer, at jeg er for overspændt, at jeg skal dulme mine nerver ved at holde op med at ryge. Han siger, at jeg skal tygge tyggegummi istedet.

Karl Børge

Uplejst sæsonarbejder

Redigeret af »MINI«
JØRGEN HERHOLDT

Ja, der er nu engang visse situationer, hvor korte bukser ikke helt er på sin plads.

Leksikon

HIKE: Long tramp in the country undertaken for pleasure or exercise. (Citat fra »The Concise Oxford Dictionary«, der også noterer »In talk belonging to familiar speech, not used in formal or elevated language«!) Ordet HIKE (udt. hajk) tilhører altså – iflg. ordbogen – talesproget. B-P har gravet det gamle ord op og reddet det fra glemselen, og han bruger det i en lidt mere speciel betydning: hike bærer oversættelse med »spændende udflugt« eller »vandring med opgaver«. For at klare 1. kl.s prøven skal du på en 30 km hike.

PF – Camporee

I Abæk-hyten uden for Åbenrå samledes i weekenden den 23.-24. august 29 til PL-træning under Grænsedivisionen.

Under ovennævnte slogen og diverse patruljeråb hejstes flaget kl. 11,00 til start på nogle begivenhedsrige timer, der startede med instruktion i legens betydning, derefter tilrettelæggelse af patruljeturnering, patruljepladsen, primi-mad og i orientering, som afsluttedes med at føre det lige lærte ud i praksis, så lidt motion blev det også til.

Efter aftensmaden blev der holdt 4 patruljemøder med efterfølgende aftenvandring, og aftenen sluttede med et prima lejrbål.

Trods førstedagens ladning af nye ideer, startede man frisk søndag morgen med baseinstruktion i woodcraft – lejrplassen – tovtæk og øksen, kniven, træet, bålet m. v., hvor vægten i instruktionerne var lagt til de viderekomne såsom – nævnt i rækkefølge igen – præparering af insekter – hyggeindretning med f. eks. en gyngestol – spansk takling og slibning af økser.

Efter middag, instruktion i planlægning og udfyldning af spørgeskema, drog man kl. 15,00 hjem fra en vellykket PF-Camporee, spækket med nye impulser.

Våd dyst

Spejdernes konkurrence i selvbyggede både på Mølleåen.

Med tiden 1 time, 59 minutter og 4 sekunder gennemsejlede spejderne Jacob Kragstrup og Jan Aagaard, begge fra 1. Holte trop, Søllerød division, den 8. Mølleåsejlsads, som gik fra Folkeparken i Lyngby, over en lille del af Lyngby Sø, til Mølleåens begyndelse, videre op ad åen, over de forskellige sluser ved de gamle møller, for at ende med opløb ved slusen i Rådvad.

Sidste års rekord – 2 timer og 11 minutter – slog de to spejdere med næsten 12 minutter – hvilket kostede dem en tur i »baljen«, som rekordindehavertraditionerne påbyder.

Der var tilmeldt 54 både, men hvor mange der led skibbrud undervejs, vides ikke rigtigt – nogle gik ud af løbet og blev fisket op af en medfølgende motorbåd – andre fik båden tømt for vand og fortsatte sejlsadsen.

Spejderne havde selv bygget båden af grene og teltlærred. Nogle kæntrede ved starten, men båden blev hurtigt tømt for vand og blev gjort sejldygtig igen. Flere af deltagerne bar – ved ankomsten til opløbsstedet – tydelige tegn på et nærmere bekendtskab med det våde element.

(fra Berl. Tid.)

Kære spejderkammerater!

Som I alle ved, har en PL praktisk talt tålt at lave bortset fra:

- at han til dels skal bestemme, hvad der skal laves.
- at han skal be' nogen lave det.
- at lytte til indvendinger om, at det egentlig ikke behøver at blive lavet.
- at det burde laves af en anden.
- at det kunne laves på en anden måde.
- at kontrollere at det bliver lavet.
- at opdagde, at der ikke er sket noget.
- at spørge hvorfor.
- at høre på undskyldninger fra vedkommende, som skulle have taget sig af opgaven.
- at kontrollere endnu en gang, at det bliver lavet og opdaget.
- at det bliver lavet forkert.
- at fortælle, hvordan det var meningen, det skulle laves.
- at tage til takke med måden, hvorpå det er blevet lavet, da det er for svært at lave det om.
- at tænke på, hvor meget enklere og bedre altsammen var blevet, om man havde lavet det selv først som sidst. I så fald havde man kunnet lave det rigtigt på tyve minutter, medens det nu tager et par timer at finde ud af, hvorfor det har taget nogle uger for en anden at lave det forkert.

Ja, det var, hvad jeg forleden faldt over i et svensk blad (blot skrevet om en chefs arbejde).

(fra Wig-Wam)

Ingen dårlig ide!

Efter offentliggørelsen af TI PA TOPPEN er der fremkommet mange reaktioner, specielt punkt 6 a og b om HANDICAPPEDE MEDBORGERE.

Fra et medlem af HANDICAPUDVALGET, Grethe Uhl, har jeg modtaget et brev, hvorfra jeg citerer:

»Vi er meget interesseret i, at alle patruljer gennemføres. Det er af stor betydning for os alle, at så mange som muligt – uanset hvilket handicap de har – kommer med i det daglige spejderarbejde. Hvis du før har været i tvivl, om du turde tage en handicappet ind i patruljen, kan jeg oplyse, at han skal blot behandles som enhver af de andre patruljekammerater.

Så snart din patrulje har gennemført de to punkter, vil jeg bede jer om at sende en beretning om jeres arbejde (husk patrulje- og tropsnavn) til DDS Handicapudvalg, Ndr. Frihavnsgade 54, 2100 København Ø. Til glæde for alle spejdere, vil der til næste år – af KFUM spejderne – blive arrangeret flere lejre, hvor såvel raske som handicappede spejdere vil deltage. Her vil DDS blive inviteret. Så snart vi har tidspunktet for lejrene, vil det blive meddelt i Magasinet.

Jeg synes, at det er en god ide, at lade jeres viden gå den vej over, når I har taget de to punkter, så udvalget kan få så alsidigt stof at arbejde ud fra, når de skal komme med nye ideoplæg til korpsets arbejde netop inden for dette område.

Sluttelig vil jeg da ikke undlade at nævne, at der allerede gøres meget for de handicappede, men ikke nær nok. Således findes der bl. a. i Østerbro division en døvetrop, i Odense findes både troppe for spastikere og svnesvage drenge.

Har DU kendskab til andre troppe og deres arbejdsform, eller har du lyst til at hjælpe, så lad os høre fra dig her i Magasinet, og vær med til at hjælpe interesserede igang andre steder i landet, for her har DDS via spejderarbejdet mulighed for at hjælpe mange, som netop har et stort behov for hjælp – DIN HJÆLP.

MINI

Forslag til et nyt patruljeduelighedstegn

»LUXUSMÆRKET«

1. Holde mindst 1 sødegilde pr. måned.
2. Tage på mindst 1 hyttetur i tiden 1/4-1/10.
3. Læse Anders And (Batman) til kl. 23,00 på en patruljetur.
4. Lave bålplads samme sted to gange på to måneder og bruge samme affaldshul to gange.
5. Spille fodbold på 3 møder og aflægge rapport derom til TL på det 4.
6. Alle skal kunne bruge et lejraskomfur og kende brugen af en dåseåbner.
7. Alle skal kunne sove til kl. 9,00 på en patruljetur.
8. Alle skal kende 10 undskyldninger for ikke at komme til et patruljemøde.
9. Alle skal undgå at lave noget på en sommerlejr og vide, hvorledes man uskedeliggør en rover.
10. PL og PA skal i nedstiltfælde kunne tænde bål uden benzin – men med en leder.

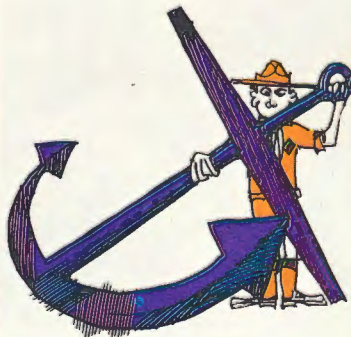
»Krogh«

boghylden

„-vi byggede en by...“

»-vi byggede en by ...« er titlen på det jubilæumsskrift, som korpsset udgiver i november. Denne interessante bog, som giver dig korpsets historie, må ikke mangle i patruljens eller for den sags skyld, i troppens bogsamling. Måske mangler du en sjov og tillige god julegave – den er her! **Bestil den** gennem korpskontoret. Benyt bestillingskuponen fra MAGASINETs september-oktober nummer, men gør det straks, oplaget er begrænset, prisen **kun kr. 9,25**, og bogen vil ikke blive genoptrykt.

Søren Spejder

– og hans patruljekammerater går med planer om at starte en søspejderpatrulje i troppen ...

Glimt af korpsets 60 årige historie...

Fortalt af Svend Ranvig

Det første telt ...

Den 19. november samledes en del drenge på Gammel Hellerup Gymnasium for at høre et foredrag om noget ganske ukendt: »Scouting«, som man var begyndt med i England, og som foredragsholderen, dr. phil. Oscar Hansen, gerne ville have, at danske drenge også skulle prøve. Derfor bad han sin ven, rektor Hartvig Møller, om han måtte holde et foredrag på hans skole, og det fik han lov til.

Dagen efter mødte et par drenge op på rektorkontoret for at spørge, om Hartvig Møller ikke ville hjælpe dem med at komme igang, og da det var drenge fra skolens værste klasse, 3. mellem, og da han var ny rektor på skolen, øjnede han en chance for at komme på talefod med dem gennem »scouting«, og derfor sagde han ja, selvom han ikke var god til engelsk. Det betød også en del for ham, at det var en af de gode drenge i klassen, Ove Holm, der førte ordet, og han var tilmed dygtig til engelsk. Men for en sikkerheds skyld sagde han til sin kone, at hun skulle sørge for rigeligt med chokolade og godt med kager til møderne, for at drengene ikke skulle blive for hurtigt kede af det, og så gik de igang med at stave sig igennem »Scouting for Boys«. Noget af det første, de skulle lave, var et telt af svært army-duck. Det kom ialt til at koste 27 kr. inklusive leje af en symaskine, der var for spinkel til selv at føre stoffet igennem, og når de så trak i det, gik der nogle nåle nu og da! Og de kostede jo også.

Da teltet var færdigt og skulle prøveopstilles, foregik det på kontoret ved hjælp af store søm i gulvet. Uniformer skulle de selvfølgelig også have, og de blev bestilt i England og fordelt, så de passede nogenlunde.

Allerede i 1910 blev Scouting for Boys oversat til dansk under titlen: »Patrouilleøvelser for drenge, Håndbog i spejdersport« af Cay Lembcke, og der blev hurtigt mange spejdere, men de savnede tropledere og lavede en del ravage, fældede mindre træer, tændte bål uden tilladelse osv.

1911. Den første større lejr blev holdt i Stokkebjergskoven ved Ny-

Hindsgavllejren 1919

købing S. med 50 deltagere, alle patruljeledere. Her prøvede de det hele i praksis og lavede mad patruljevis. Det var ikke altid let at få bålene til at brænde, og havregrøden blev sveden nu og da, og den kom heller ikke til at smage særlig godt den dag, da en »praktisk spejder lavede den af havvand, for der skulle jo salt i alligevel!

Den 15. oktober blev vores nuværende konge og hans bror, arveprins Knud, optaget i Hellerupropene.

1912 oprettedes den første søspejdertrop, der i den første tid måtte klare sig med lånte både, bl. a. deltog de i Kalølejren i 1913 med den tidligere toldkrydser »Agnes«. Kalølejrens deltagerantal

sneg sig op 600, hvoraf en lille engelsk og en svensk trop udgjorde det internationale islæt. Alt var nyt og spændende, og der blev gjort mange erfaringer, der kom senere lejre til gode.

1916 begyndte korpset at udgive »Spejdernes Magasin«, og samtidig kom »Spejdersport« for rådsmedlemmer og ledere.

Den første verdenskrig 1914-18 krævede hjælpetjeneste af korpset. Der samledes bl. a. brændenælder, ialt 11.494 kg tørrede planter, til tøjfabrikation, der dyrkedes kartofler på ledige byggegrunde, og mange spejdere bragte mad ud til patienter under den alvorlige epidemi, den spanske syge i 1918.

1918 oprettedes de første ulveflokkede her i landet, og korpset talte ca. 3.000 mand.

I 1919 holdtes Hindsgavllejren med 1.700 deltagere, der alle var på udflugt til Sønderjylland og bivakerede i Dybbøl skanser inden genforeningen. I lejren deltog 50 drenge fra Sønderjylland, der blev udstyret med uniformer og dannede en trop under ledelse af rektor Hartvig Møller. Det var begyndelsen til det sønderjyske spejderarbejde. Styrketallet steg til 4.500 mand under slagordet: »Vi skal videre frem.«

I 1920 deltog 120 spejdere fra Danmark under ledelse af Tage Carstensen i den første internationale jamboré i London. Et specielt konkurrencehold vandt kærreløb og tovrækning og bladet »Daily Mirror«s store sølvpokal, der nu står på korpskontoret.

Ordet »jamboré« betyder efter ordbogen: »at drikke til bunds, et støjende drikkegilde, grove løjer,

kort sagt: skæg og ballade«, men det har i spejderkredse fået en speciel betydning: international lejr, hvor spejdere fra hele verden mødes og lærer hinanden at kende og stifter venskaber for livet. Der var 6.000 deltagere; jamboreen blev en vældig succes både for deltagerne og for de mange tilskuere, og den kulminerede med, at Baden-Powell blev hyldet som verdensspejderchef.

Tovtrækningsholdets »kaptajn« modtager pokalen af B.-P. under Jamboreen 1920

Prins Knud og daværende kronprins Frederik i Kalølejren 1913

Samtidig blev der oprettet et internationalt bureau for at fremme samarbejdet og spejderkammeratskabet ud over landegrænserne.

Rejsen til England blev foretaget med en ostedamper ved navn »Primula«, og der var opstillet køjer nede i lasten; men de spejdere, der kom ned med deres bagage, kom meget hurtigt op igen, for det var ikke just primulaer, der duftede

af, men god, gammel ost, heldigvis viste Vesterhavet sig fra sin pæne side, så det lod sig gøre at sove på dækket! De danske spejdere gjorde sig så smukt gældende, at de fik lov at organisere den næste jamboré i Ermelunden i 1924, og den blev et mønster for alle senere jamboréer, idet alle deltagerne lå i telt. Der deltog 1.700 danske og 3.000 udenlandske spejdere fra 34 forskellige lande, og de fremmede spejdere indkvarteredes i københavnske hjem i en uge efter lejren.

Jamboréen på Ermelunden blev også en stor publikumssucces. De store lejrbål i Ulvedalene samlede københavnere i tusindvis, og på besøgsdagene strømmede gæster til fra nær og fjern, ja, man kan endnu se spor af lejren på Ermelundssletten, fordi man dengang ikke vidste, at når græstørvæne skal lægges på plads på bålstederne, skal de rage en tomme op over det omliggende terræn!

I 1927 holdtes det første Gilwellkursus både for spejder- og for ulveledere i påsken på Fyn, der derefter blev en årligt tilbagevendende begivenhed, først på Storedam ved Hillerød og fra 1956 på Hylkedam på Fyn. Korpset tæller 6.700 medlemmer.

1928. Korpselejren på Gravenshoved med 1200 deltagere. De sønderjyske spejdere i Kongeådivisionen bliver bedste division.

1929. Jamboréen i Birkenhead i Arrowe Park med 50.000 deltagere fra over 50 forskellige nationer, heraf 1.500 danske. Der blev lejet et helt skib til transporten. De danske spejdere fik stor succes på deres gymnastikopvisning. Desværre regnede det næsten hele tiden, og lejragerne blev det rene mudder, hvilket gav anledning til den berømte historie med spejderhatten, der lå og flød i muddret. En behjertet spejder samlede den op og opdagede til sin forbløffelse, at der var et hovede under hatten. På hans bemærkning: »Du er vel nok sunket godt ned!« kom det forbløffende svar: »Åh, jeg klarer mig nok, for jeg står oven på en kærre. Det er meget værre for dem, der trækker kærren!«

I 1932 oprettedes Spejdernes og

B.-P. skriver sit navn på oksehuden under Jamboreen på Ermelunden i 1924

væbnernes frivillige Bloddonor-korps på initiativ af Det Danske Spejderkorps. Dengang var der ingen, der anede, at det skulle udvikle sig til Danmarks frivillige bloddonorer, der sidste år leverede 317.367 portioner blod à ½ liter til danske hospitaler og derved redder mange tusinde menneskeliv årligt.

I 1934 indviedes Gilwellhytten, der med rektor Hartvig Møllers tilslutning blev opført på Storedams grund, som centrum for lederuddannelsen. Korpset tæller 6.618 medlemmer. Samme år holdtes den første landspatuljeturnering

på Basnæs under ledelse af Jens Hvass.

I 1935 holdtes 25 årsjubilæums-lejr på Ermelundssletten. Pladsen begynder at blive for lille til korpselejre, selvom den var tilpas til jamboré i 1924.

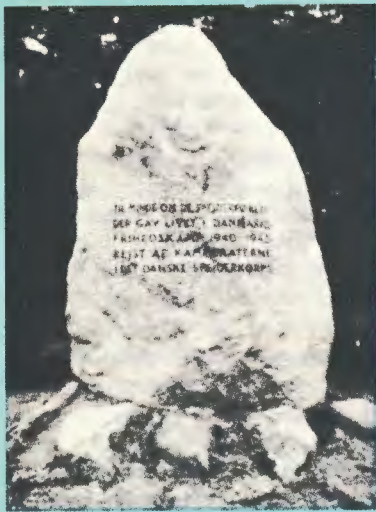
Samme år begyndte primikurserne for spejderledere, hvortil hver division kunne sende én deltager. De voksede i de følgende år meget stærkt og blev efterhånden holdt mange forskellige steder i landet i påsken. Det barske vejrlig krævede udholdenhed og dygtighed hos deltagerne, og den primitive spejdersport på grundlag af Baden-Powells spejderbog fik større og større betydning, og samtidig voksede medlemstallet støt.

Søspejderlivet, som det udfolder sig langs vore kyster

Korpsets første ledertræningshytte, »Gilwellhytten«, indviedes i 1934 på Storedam.

Mindestenen på Hylkedam ...

I 1940 kom den tyske besættelse af Danmark, og med få dages varsel etableredes »Spejdernes hjælpekorps« og »Spejdernes Ordonnanskorps«, som straks trådte i virksomhed ved løsningen af en masse opgaver for myndighederne. I mange andre besatte lande blev spejderarbejdet forbudt, men her kunne det fortsætte uden indblanding. Mange af vore voksne ledere og halvvoksne spejdere øvede en stor indsats i modstandsbevægelsen – 24 med livet som indsats – og til minde om dem rejste korpset en stor mindesten på Hylkedam.

I 1946 holdtes en forsinket jubilæumslejr på Ermelundssletten, der bliver den sidste på dette mindre rigtige sted, for nu er pladsen blevet for lille!

I 1947 deltager 350 spejdere fra Danmark i fredsjamboréen i Moisson i Frankrig, hvor der er ca. 40.000 deltagere. Det var en vældig oplevelse efter krigsårenes lukkede grænser at komme ud og opleve det internationale kammeraskab igen.

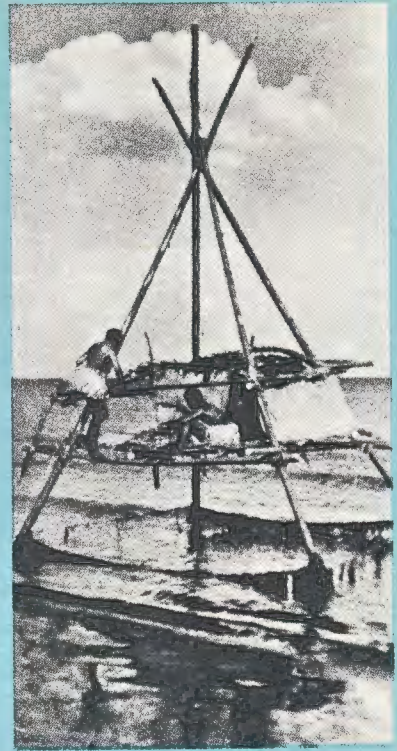
Den første landsskovmandsturnering på Hylkedam afholdtes i 1948. Fynboerne havde sat alle sejl til og organiseret det hele i westernstil med indianere og rødfrakker, hvoraf adskillige var til hest. Her fik skovmændene nogle opgaver, der tog alle deres kræfter i brug, og mange af deltagerne husker endnu de 5 spændende dage.

I 1949 fik søspejderne lov af kongen til at føre splitflag med søspejderlilje på deres fartøjer.

I 1951 holdtes korpsslejr ved Grenå på Ahl hage. Som noget nyt og fantasifuldt vakte den etnografiske lejr, hvor patruljer fra hele landet på forhånd havde forberedt sig på at etablere sig i lejren som primitive folk og leve deres liv uden telte og moderne hjælpemidler, opsigt, og deltagerne mindes endnu de svære kampe under den store terrænvælselse mellem singhaesere og veddaer.

Jo, der var stil over Landsskovmandsturneringerne ...

Melanesiske pælehus-beboere, som de tog sig ud i Grenålejren i 1951

Grenålejrens vartegn fra hvis top, der var udsigt over store dele af Danmark

Ny Guineas hovedjægere, som dog var forholdsvis fredelige på Grenålejren

I 1952-53 var der landspatrolje-turnering på en ny måde, først en udtagelsesturnering: kipandaen for at finde de 60 bedste patruljer til deltagelse i wacambaen ved Abenrå, der var et festfyrværkeri af spænding og oplevelser.

I 1953 indviedes Ryekol ved Himmelbjerget, og i 1954 købte korpset huset på Frydendalsvej i København til korpsskontor.

I 1957 - 100 år efter B-Ps fødsel - holdtes den 9. verdensjamboré i England, og i 1959 fejrede korpset sit 50 års jubilæum med korpsslejren i Ebeltoft.

Negerhøvdingen Tal Haius alias Bill Hagemeister ved Wacambaen i 1953

I 1960 trak Ove Holm - Danmarks første patruljefører - sig tilbage som spejderchef, en post, som han af gavn - men i mange år ikke af navn - havde beklædt siden 1924 og afløstes af Thorkild Glad. Samme år begyndte Spejderhjælpen, der under mottoet:

»Raske børn hjælper syge børn« har samlet over 4 millioner kr. ind til hjælpearbejdet rundt omkring i verden i samarbejde med de andre spejderkorps i Danmark.

Mange ting er sket i de sidste år, og nye tider kræver fornyelse på mange områder. Vi har haft en »roverlution«, og vi er midt i en »spejderlution«, der har været diskuteret meget, nogle vil sige for meget, men de fleste problemer afklares nok i det kommende halve år, så at vi til næste sommer kan smøge ærmerne op og tage fat igen med fuld kraft.

For meget af det, der diskuteres om, er kun krusninger på overfladen, og adskillige gamle sandheder bliver stående. »Spejdersport er friluftsliv« gælder til alle tider, og det internationale kammeratskab bliver mere og mere aktuelt, efterhånden som verden bliver mindre og mindre, og spejderlivets charme vil nok vedblive at være glæden ved at overvinde de vanskeligheder, vi selv har skabt os!

Hovedindgangen på Jubi-lejren ved Ebeltoft 1959

hvad de vil – kom bare med for-forslag.

Sp.: Kan der oprettes en centerlejr på 4-korpsbasis? Vil korpsene støtte?

Alle: Det kan lade sig gøre, og det er jo praktiseret i Ravnsø. Det er godt med centre. Om korpsene vil støtte? Økonomisk vil sådanne centre vel kunne hvile i sig selv.

Sp.: Spejderantallet er nedadgående. Hvad er grunden, hvad gør man, og hvad gjorde man tidligere?

John: Vi har ikke tal fra tidligere nedgangsperioder. Hvorfor daler tallet? Måske er vi ikke dygtige nok. Men procentvis er der iøvrigt ingen tilbagegang, og når man så også tager i betragtning, at udbuddet til børnene er større end nogensinde, er vores stilling egentlig ret god. Hvad man kan gøre? F. eks. oprette centre i landet, så alle kan komme et sådant sted. Det ville være godt.

Sp.: Skal vi stadig slå på, at det at være spejder er noget særligt? Hvad har vi, som andre ikke har?

Bente: Vi har blandt andet det, at vi stiller krav til børnene. Vi har mødepligt, og vi har lov og løfte, som forpligter.

Sp.: Skal vi have lederløn, og hvis ja, får vi da de rette folk?

Ruth: Hvem er de rette? Hvad er motiveringen for at være fører? Jeg har ikke noget imod, at der bliver givet vore førere løn for det arbejde, de gør.

Sp.: Vi har jo lige fået nye uniformer. Burde vi i stedet have afskaffet dem?

Bente: Nej. Uniformen er praktisk, både som arbejdsdragt og til udligning af økonomiske forskelle. Vores kan nu varieres så meget, at vi ikke behøver at være helt ens, selv om vi er i uniform.

Sp.: Er der social skævhed i korpsene? Hvis det er tilfældet, og det er forkert, hvad kan man da gøre ved det?

John: Der er skævhed. Der er ligesom tradition for, hvem der bliver spejdere, og vi har ikke gjort nok for at få alle med. Er vi for dyre? Nej, mange andre f. eks. idrætsklubber er dyrere. Vi må

sørge for at etablere afdelinger overalt.

Sp.: Mener du spejderarbejdet er et socialt arbejde?

Robert: Nej, vi dækker ikke alle klasser. Men vi har måske været det og burde være det. Men som John siger: Vi har ikke været dygtige nok. Kan vi blive det, og få samfundet til at erkende, at der kan gøres socialt arbejde i tropene, vil samfundets skyde de nødvendige penge til.

Sp.: Skal vi arbejde i patruljer eller interessegrupper fremover?

Bente: Arbejdsstoffet kan bruges såvel i patruljer som i interessegrupper.

Sp.: Gennemfører vi Spejderhjælpen udelukkende af hensyn til vort om-dømme?

Robert: Nej, vi gør sandelig meget med det arbejde – og vi er bundet af det, fordi så mange regner med den hjælp fra os.

Sp.: Hvis vi fik de fornødne tilskud fra offentligheden, ville du så være med til at afskaffe lodsedler, spejderhjælp og lignende?

Ruth: Spejderhjælpen har medført, at en række institutioner har fået besked om, at man ikke mere kan regne med spejdere som lodseddelsælgere, men at tilskud må søges direkte hos spejderhjælpen. Lodseddelsalg til fordel for os selv ser jeg meget gerne erstattet af tilskud.

Afsluttende bemærkninger:

Bente: Jeg vil sige til dem, der ser frem mod samarbejde, at der foregår en masse. Læs bladene og følg selv med i, hvordan det går. Vær ikke så kede af dalende spejdertal. Prøv i stedet for at gøre spejderlivet så spændende for dem, der er i det, at de får en længere spejdertid.

Ruth: Jeg havde ventet flere provokerende spørgsmål, fordi jeg selv føler det sådan, at vi har for mange normer og regler, der binder os i arbejdet.

Robert: Jeg kunne tænke mig en fælles formålsparagraf som hed: Vi driver spejdersport. Hele spejdersagen består af en mængde lag, som tilsammen udgør et hele. Hvis

man mener, at der kun bør være et spejderkorps i hvert land, så tænk på at der i mange lande er indtil seks, simpelthen fordi der i store lande er mange ting, der kan skille. I de små lande har vi ikke de store forskelle, og internationalt kan vi gøre meget i samarbejdet. Det kan betyde noget i u-landshjælpen og i socialt arbejde, og det er førernes fortjeneste gennem deres indsats. Derfor tror jeg også på spejderhjælpen. Vi skal med begejstring gøre det klart for andre, at der er noget ved det.

John: Der er jo i virkeligheden ikke noget, der skiller os. Det synes jeg har været tydeligt. Og hvor langt man kan nå i samarbejde, er denne aften og den planlagte kursusvirksomhed for førerne i Århus jo gode eksempler på. Vær ikke ked af, at vi bliver kritiseret. Det er et positivt tegn. Hvis det, vi laver, ikke var vigtigt, ville ingen ofre os nogen opmærksomhed. Men det er vigtigt, og vi bør have tro på, at vores arbejde er godt og værd at gøre.

Jessie Hinge, DTC
ordstyrer

fra »Kontakten«, Drammen kreds, Norge

Indlagt i dette nummer af Spejder-

**DET BEGYNDER I DEPOTET -
DE HAR DET HELE.**

Forsiden er både festlig og fornøjelig. Det er et spejderdemonstrationsoptog i Thora Lunds herlige streg. Bagsiden er også i topklasse, nemlig en pragtfuld farveillustration fra Walt Disneys film »Junglebogen«. Det gamle er blevet moderne, og 2. siden er en 150 år gammel »Dalmåling« gengivet i

Spejderjul er et stort moderne julehæfte, og det koster 4,00 kr. (incl. moms). Det er en meget rimelig pris for et julehæfte i topklasse. Enhedernes pris er kun 2,75 kr. Spejderjul er sælger i år så god, at den »næsten sælger sig selv«.

spejder- aviser

Ved en nærmere gennemgang af bladbunken fremgår det bl.a., at der også er kommet nye til, nemlig:

Signalet	Frederik den 2. og Herluf Trolle
Ekkoet	15. Odense, Skovens egne
Krabasken	Krage Sø
Ugleskriget	1. Sundby
Rovfuglen	Frie Rovfugle, Toftlund
Faklen	1. Hellig Anders
Totem	7. Århus
Båtmanns- posten	5. Drammen Sjø, Norge
Swazi-wolla	6. Vesterbro
Totem	1. Nakskov

– men mon ikke der skulle være flere..?

Ved at studere bladbunken er vi endvidere faldet over 2 aviser, som på udmærket måde har forstået at forhåndsorientere om den nu afviklede kropslejr i NY-HEDEBY, nemlig aviserne fra 2. Holte og 1. Kerteminde.

1. Spritduplikerede
2. Stencilduplikerede
3. Offset/bogtrykte

I de følgende numre vil vi i al korthed orientere læserne om mulighederne, når man som nyetab-

ret trop eller patrulje går med planer om at udgive sit eget blad.

Serien indledes med

1. Spritduplikering

Et problem, mange stilles over for, når de skal lave et blad, er økonomien. Mange blade bliver derfor aldrig til noget, fordi det koster for meget. Det behøver dog ikke at blive en særlig bekostelig affære. Hvis man benytter sig af spritduplikering, er prisen for hvert tryk ikke meget mere end for papiret. Det kræver naturligvis, at trykkeren er fiks på fingrene.

Det første, man må koncentrere sig om, er fabrikationen af stencilen. Dertil skal man bruge 2 ting: spritcarbon samt glittet papir. Spritcarbon fås i 7 forskellige farver. Til den skrevne tekst benyttes oftest sort og violet, men også den røde, gule, grønne, blå og brune kan få en effektiv virkning på de rigtige steder.

De nødvendige rekvisitter kan fås gennem de fleste bog- og papirhandlere til en forholdsvis beskedne pris.

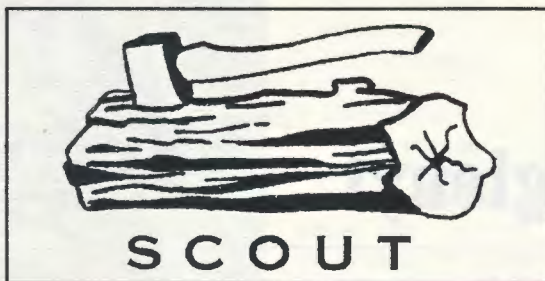
Når man har placeret papiret og carbonen kan man gå i gang med at lave stencilen. Man placerer først sprit-carbonen med den farvede side opad og lægger derefter det glittede pap ovenpå, således at det, man skriver på forsiden af det glittede papir, fremkommer spejlvendt på bagsiden. Det kan let lade sig gøre at benytte alle 7 farver på én gang. Når stencil'en er lavet, kan man skride til trykningen. De fleste spritduplikatorer er opbygget således, at papiret bliver fugtet af sprit, f. eks. ved en spritvåd filtplate. Stencil'en er nu i stand til at smitte af, når den presses mod det spritfugtede papir.

Er man ikke i besiddelse af en duplikator, og hører man til den eksperimenterende type, kan man med fordel hengive sig til læsningen af MAGASINETs januar-nummer 1966, hvor en mere primitiv trykningsmteode er skitseret.

Med nogen træning og den derved indhøstede erfaring kan man snildt på samme stencil passere de første 100 tryk.

Skal, skal ikke, skal ...

God fornøjelse.

GARANTIMÆRKET

for de helt rigtige cowboybukser, specielt fremstillet for DEPOTET af bedste 14 oz kvalitetsstof.

– de holder

– de sidder

– og prisen er:

62–64	66–68–70	72–74–76–78	80 til 92
31,00	33,00	35,00	37,00

Vi fører også org. WRANGLER i 14 oz kvalitet, og de koster fra 43,00 – 54,00.

Ca. 15. november kan vi levere COWBOY-FLØJLS-
BUKSER i vor sædvanlige blå fløjlskvalitet.

Selvfølgelig kan vi også lægge navn til dem – se efter »SCOUT«-mærket, og de koster kun: fra 51,00 til 68,50.

UNIFORM-SKJORTEN er nu i let strygefri poplin og bruges af både ulve og spejdere. Pris fra 38,00 til 48,00.

Den nye mørkeblå SWEATER med V-udskæring og lysegrøn bort er i lækker blød og varm uld og koster 54,00 – 56,00 – 58,00.

SPEJDERHAT kr. 39,00.

BARET kr. 15,25.

SE OGSÅ JULEKATALOGET!

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

junglenyt

På ulvehike i Nørreskoven

Søndag den 23. marts kørte nogle forældre os til skoven. Først blev vi delt i fire hold. Hvert hold fik en leder med, og så gik vi på opdagelse.

Først gik vi hen og så vold-graven, hvor der engang har ligget en stor herregård, Helevedgård. Vi fik fortalt noget fra Hertugdiden for ca. 400 år siden. Så gik vi ned til den lodne bøg. Der er skrevet mange navne på den helt oppe i toppen. Jeg tror, det er skrevet, medens den var ung. Der skulle 5 ulve til for at nå om den.

Det næste, vi kom til, var flyvergraven, som stammer fra et sammenstød mellem 2 engelske flyvemaskiner under 2. verdenskrig. Her er en mindehøj beplantet med birke-træer, og der ligger næsten altid blomster ved mindeste-nen. Vi så også mange kæmpehøje og langdysser, vi fandt anemoneskud under de visne blade, og der var også mange vilde dyr. Vi så en hare, en fasankok, 13 rådyr og 2 sjove gærdesmutter og fandt ugle-gylp, 3 uglefjer, et stort sneg-lehus (fra Vinbjergsnegle), og så fandt vi nogle museben.

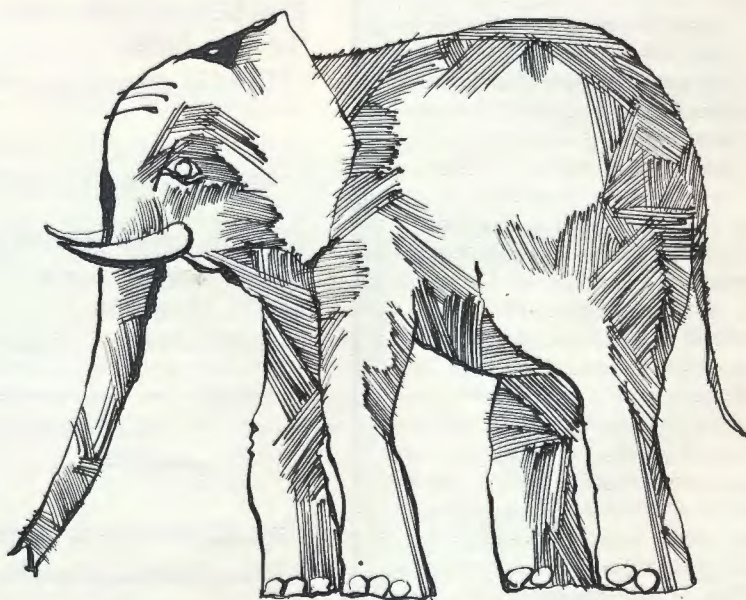
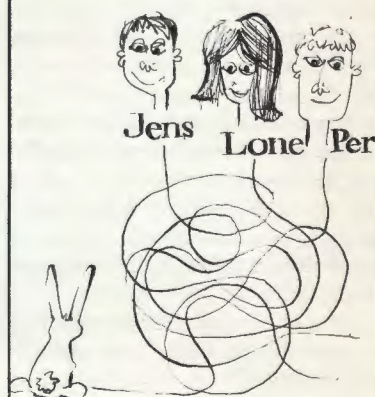
Før vi skulle hen og spi-se, skulle vi først ned og se Østerholm slotsruin. Der er nu kun grundstenen tilbage, men der ha engang boet her-

tuger, som har ejet hele Als.

Efter at vi have spist, lege-de vi herremænd. Et hold var fra Østerholm slot og et fra Helevedgård. De var blevet uvenner om, hvem der skulle kræve skat af 3 bøndergårde. Vi fik armbind og tre flag, som vi skulle plante i den om-kreds, som betød gårde, og vi havde så ret til skatten. Helevedgård vandt. Vi havde haft en meget fin tur og var godt trætte, da vi kom hjem.

Stor ulvehilsen fra gul bande, 1. Havnbjerg flok.

Hvem fanger kaninen?

Hvor mange ELEFANTER kender du?

Frie Rovfugle, Toftlund flok, fortæller om deres 30-km tur:

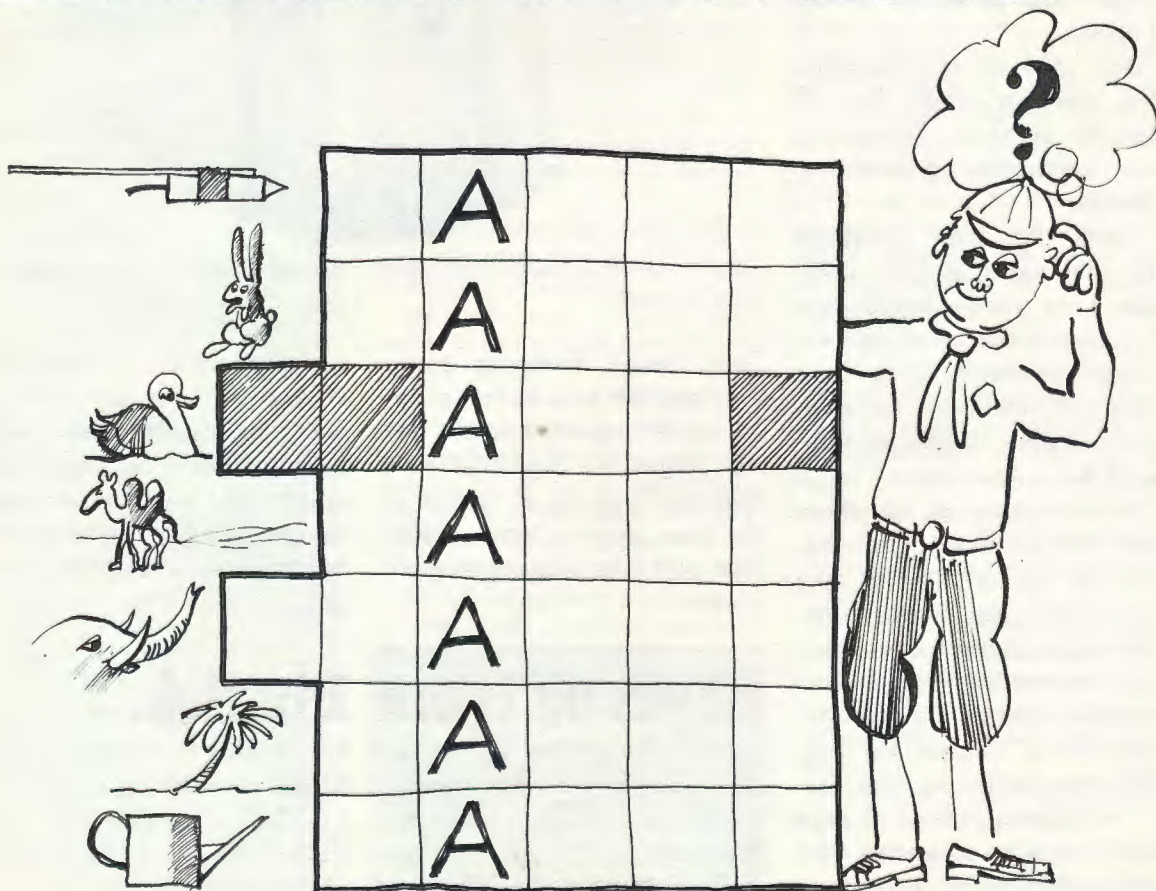
På en af skovstierne sad en svale. En af ulveungerne tog den op i hånden. Den fejlede ikke noget. Lidt efter fløj den bort. Der var myretuer, som var højere end ulvene, ca. 1,50 meter. Der var vel nok travlhed hos de store skovmyrer. På en grøftkant gik 2 agerhøns. De var ikke spor bange for os. På marken lå et nyfødt føl, som slet ikke kunne stå på benene endnu, og vi så også 2 nyfødte kalve.

Da vi kom hjem til hytten hen på eftermiddagen, fik vi alle vores 30 km-plade af Akela.

I tegnekonkurrencen »illustration til 30-km tur« har Lars Thiesgaard i Gråsten vundet. Lars har fået præmien tilsendt. Her ser du, hvorfor Lars vandt konkurrencen.

Kan du klare denne REBUS?

Vi er af et blod, du og jeg...

Vi er ét blod du og jeg – junglens mesterord – det kender du, og du har sikkert tænkt på ulven i naboflokken, i byen eller i divisionen, når du sagde det. Måske på de mange ulve, som findes i hele Danmark. Men har du tænkt på, at der findes ulve i næsten alle lande, som du kender? Ulve, der har det lige så sjovt som du.

Vi er mange. Vi er over 4.500.000 ulve i hele verden. Sikken et stort tal. Det er næsten umuligt at sige tallet, men når vi siger, at der i hele verden er lige så mange ulve, som vi er mennesker (børn, voksne, os alle sammen) i hele Danmark, så er det lettere at forstå.

Det er ikke alle verdens ulve, der går klædt som vi. Men de er alle – ligesom vi er – i en bande, og banderne i flokke.

Tænk dig, hvor upraktisk det ville være at gå i ulvetrøje i de varme lande (kan du huske, hvor varmt det var sidste sommer?). Eller hvor koldt det ville være for ulvene på Grønland, hvis de skulde på tur i ulveskjorte.

Hvordan tror du, at alverdens ulve kommer til ulvemøde eller på tur? Det er ikke alle steder, der findes toge, sporvogne, busser eller biler. Vore venner i Alaska må om vinteren køre på slæde. I andre dele af verden har man slet ingen gader og veje. Der er det måske lettere at tage kajakken eller en anden båd. Lige noget for en sø-ulv!

Måske er det allermest sjovt (eller kedeligt?) – i de lande, hvor der er så langt imellem ulvenes hjem, at de ikke kan mødes til ulvemøde. I Australien findes der ulve, som kommer til ulvemøde gennem radioen. De må høre,

Har du spurgt din bandeleder, om I ikke i flokken skulle prøve at tale lidt om ulvene i andre dele af verden? Det kunne være sjovt at blive klædt ud som ulve fra f.eks. Alaska! Får flokken besøg af en, der har besøgt ul-

Denne canadiske ulveunge hilser »Junglenyt«s læsere med ulvenes valgsprog »Gør dit bedste«

hvad deres flokleder siger, og derefter selv prøve at lege og ta' prøver. Tror du, det var noget for dig? Det vil i hvertfald betyde, at mange af de lege, som vi leger i flokken, slet ikke ville være sjove mere.

ve i fremmede lande, ja, så er chancen der for at prøve nogle af de nye lege, som benyttes der – og efter legen synge et par »fremmede« sange. Det gør det lettere at forstå: vi er af et blod du og jeg ...

Kryds og tværs

Lars Kristoffersen, der er ulveunge i Tåstrup, blev vinder af »Kryds og Tværs« opgaven fra marts nummeret. Lars har også fået sin præmie tilsendt.

Din flok...

HVORNÅR HAR DIN FLOK SIDST SENDT EN FORTÆLLING OM EN FLOKTUR TIL »MAGASINET«..?

KAUPANG

Da folkene fra Kaupang endelig kom

Landshøvding John, Mester Erikj og Bendt fra Kaupang var samlet på Holmen og så derfra skibene stævne mod Ny-Hedeby. »Det var et svært skib det, og så smukt, det må være skibet fra Kaupang.« Bendt svarede: »Dette er ikke skibet fra Kaupang,« og det var som han sagde, for det var Ejnride fra Birka, der ejede det skib.

Nu kom 3 skibe sejlen, og et af dem var meget stort. »Der kommer skibet fra Kaupang,« råbte landshøvding John. Bendt fra Kaupang sagde: »De har mange andre store skibe på de kanter, men ingen er prægtigere end skibet fra Kaupang, vi venter lidt endnu.«

Mens høvdingene stod og snaktede med hinanden, fik de øje på 3 vældige skibe, og bag efter dem kom et fjerde, og det var skibet fra Kaupang. Af de andre skibe, som de havde troet var skibet fra Kaupang, var det første Tranen, det næste Ormen Korte. Men da de fik set skibet fra Kaupang, da vidste de alle sammen, at der sejlede Bendts folk.

(frit efter Snorre)

Vidste du det?

Kaupangs ca. 1 ton tunge indgangsportal symboliserede nordlysets tæppedraperier, som man simpelthen ikke kan undgå at se, hvis man kommer til Kaupang i Norge.

En sjov opgave til en patruljetur

På Thorhammerdagen blev der i Kaupang vendt ca. 2300 pandekager. Hvem slår den rekord?

Det var synd, I andre ikke så det!

I Kaupang lå også en trop bestående af lutte r døvstumme spejdere. Til trods for, at al samtale foregik ved fingersprog, blev der udvist et virkeligt godt lejrarbejde. Til distriktslejrbålet opførte de alle tiders sketch. En mimesketch, som kun de kunne gøre det. Den var meget morsom. Disse kammerater viste, at man trods et handicap udmærket kan have glæde af at være spejder.

Ser man det

I Dorestad stegte man en okse, det gik sikkert op for alle, men kun få ved sikkert, at oksens ophavsmænd, fyrbødere og salgssvende kom fra Kaupang.

Smagte du det?

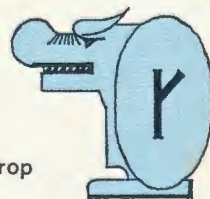
Til ovennævnte okse blev der hen på eftermiddagen serveret grovbrød der var blevet bagt i Kaupang.

Fjelde er nu li'godt fjelde

En del af skotterne lå i Kaupang. Hvorfor? Mon ikke årsagen var, at de skotske handelsmænd følte sig bedst tilpas i »højlandet« – og Ny-Hedebys højland, vil de, der har rullet ned ad bakken 6 nætter i træk, skrive under på, var at finde i Kaupang.

Turistoplysning

Kommer du til Kaupang for at besøge os, må vi bedrøve dig med ikke at være til stede. Vi står ikke på landgangsbroen for at modtage dig – den er forlængst borte og byen med den. Du vil finde en lille gruset vig på den vestlige side af Oslofjordens udmunding, med et par gårde spredt op i landet. Vi, vi er vendt tilbage til højene (og et par stykker til museet i Oslo) – så med disse linjer vil vi sige jer farvel, og på riksmål, bokmål, og hvad det nu hedder, sige: HEJ.

redigeret af
A/S Bellahøj trop

Afbildning af den sten vi satte til minde om turen til Ny-Hedeby

FOTOS: BIRGER BOHM
OG OLE JØRGENSEN

Den nye uniform...

I depotets julekatalog, som følger med dette nummer, kan du orientere dig om den nye uniform i alle dens kombinationsmuligheder. Ulvenes hue er blevet erstattet af den mørkegrønne baret, uniformsblusen er, som det fremgår af billederne, ens for ulve og spejdere, og på de køligere dage kan du nu få en reglementeret blå sweater udenpå uniformsblusen. Spejdere kan vælge mellem hatten og bareten, og på depotet fører man nu specielle cowboybukser mærket »scout« til en meget fordelagtig pris. Alle de nye uniformsgenstande kan med enkelte undtagelser leveres allerede i november måned.